Ewangelia Jana

Rozdział 17

1. To mówił Jezus i podniósszy oczy w niebo, rzekł: Ojcze, przyszła godzina, wsław Syna twego, aby cię Syn twój wsławił. **2**. Jakoś jemu dał władzą nad wszelkim ciałem, iżby wszem, któreś mu dał, dał im żywot wieczny. **3**. A ten jest żywot wieczny, aby poznali ciebie, samego Boga prawdziwego, i któregoś posłał, Jezusa Chrystusa. **4**. Jam wsławił ciebie na ziemi, wykonałem sprawę, którąś mi zlecił. **5**. A teraz wsław mię ty, Ojcze, sam u siebie chwałą, którąm miał u ciebie pierwej, niżli świat był. **6**. Oznajmiłem imię twe ludziom, któreś mi dał z świata. Twoić byli i dałeś mi je, a mowę twoję zachowali. **7**. Teraz poznali, iż wszytko, coś mi dał, od ciebie jest. **8**. Abowiem słowa, któreś mi dał, dałem im, a oni przyjęli i poznali prawdziwie, żem od ciebie wyszedł, i uwierzyli, żeś ty mnie posłał. **9**. Ja za nimi proszę: nie za światem proszę, lecz za temi, któreś mi dał, bo są twoi. **10**. I wszytki rzeczy moje są twoje, a twoje są moje, i wsławionem jest w nich. **11**. A juzem nie jest na świecie, ale ci są na świecie, a ja do ciebie idę. Ojcze święty, zachowaj je w imię twoje, któreś mi dał: aby byli jedno, jako i my. **12**. Gdym z nimi był, jam je zachowywał w imię twoje. Któreś mi dał, strzegłem, i żaden z nich nie zginął, jedno syn zatracenia: żeby się pismo spełniło. **13**. A teraz idę do ciebie i mówię to na świecie, aby mieli wesele moje wypełnione sami w sobie. **14**. Jam im dał mowę twoję, a świat miał je w nienawiści, iż nie są z świata, jako i ja nie jestem z świata. **15**. Nie proszę, abyś je zjął z świata, ale żebyś je zachował ode złego. **16**. Nie sąć z świata, jako i ja nie jestem z świata. **17**. Poświęć je w prawdzie. Mowa twoja jest prawda. **18**. Jakoś ty mię posłał na świat i jam je posłał na świat. **19**. A za nie ja poświącam samego siebie, aby i oni byli poświęceni w prawdzie. **20**. A nie tylko za nimi proszę, ale i za tymi, którzy przez słowo ich uwierzą w mię, **21**. aby wszyscy byli jedno, jako ty, Ojcze, we mnie, a ja w tobie, aby i oni w nas jedno byli, aby uwierzył świat, iżeś ty mnie posłał. **22**. A ja chwałę, którąś mnie dał, dałem im: aby byli jedno, jako i my jedno jesteśmy. **23**. Ja w nich, a ty we mnie, aby byli doskonałymi w jedno a iżby poznał świat, żeś ty mnie posłał i umiłowałeś je, jakoś i mnie umiłował. **24**. Ojcze, któreś mi dał, chcę, aby gdziem ja jest i oni byli ze mną, aby oglądali chwałę moję, którąś mi dał, abowiemeś mnie umiłował przed założeniem świata. **25**. Ojcze sprawiedliwy, świat cię nie poznał, a jam ciebie poznał i ci, co poznali, żeś ty mnie posłał. **26**. I oznajmiłem im imię twoje, i oznajmię: aby miłość, którąś mnie umiłował, w nich była, a ja w nich.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.